

L kapitola 6.

[1] Jednou v sobotu procházeli obilím a jeho učedníci trhali klasy, mnuli z nich rukama zrní a jedli. [2] Někteří z farizeů řekli: "Jak to, že děláte, co se v sobotu nesmí?" [3] Ježíš jim odpověděl: "Nečetli jste, co udělal David, když měl hlad on a ti, kdo byli s ním?" [4] Jak vešel do domu Božího a vzal posvátné chleby, jedl je a dal i těm, kteří ho provázeli? A to byly chleby, které nesmí jíst nikdo, jen kněží." [5] A řekl jim: "Syn člověka je pánem nad sobotou." [6] V jinou sobotu vešel do synagogy a učil. Byl tam člověk, jehož pravá ruka byla odumřelá. [7] Zákoníci a farizeové si na Ježíše dávali pozor, uzdravuje-li v sobotu, aby měli proč ho obžalovat. [8] On však znal jejich myšlenky. Řekl tomu muži s odumřelou rukou: "Vstaň a postav se doprostřed." On se zvedl a postavil se tam. [9] Ježíš jim řekl: "Ptám se vás: Je dovoleno v sobotu činit dobře, či zle, život zachránit, či zahubit?" [10] Rozhlédl se po nich a řekl tomu člověku: "Zvedni tu ruku!" On to učinil a jeho ruka byla zase zdravá. [11] Tu se jich zmocnila zlost a radili se spolu, co by měli s Ježíšem udělat. [12] V těch dnech vyšel na horu k modlitbě; a celou noc se tam modlil k Bohu. [13] Když nastal den, zavolal k sobě své učedníky a vyvolil z nich dvanáct, které také nazval apoštoly: [14] Šimona, kterému dal jméno Petr, jeho bratra Ondřeje, Jakuba, Jana, Filipa, Bartoloměje, [15] Matouše, Tomáše, Jakuba Alfeova, Šimona zvaného Zélóta, [16] Judu Jakubova a Jidáše Iškariotského, který se pak stal zrádцем. [17] Sešel s nimi dolů a na rovině zůstal stát; a s ním veliký zástup lidu z celého Judska i z Jeruzaléma, z pobřeží týrského i sidonského; [18] ti všichni přišli, aby ho slyšeli a byli uzdraveni ze svých nemocí. Uzdravovali se i ti, kteří byli sužováni nečistými duchy. [19] A každý ze zástupu se ho snažil dotknout, poněvadž z něho vycházela moc a uzdravovala všechny. [20] Ježíš pohlédl na učedníky a řekl: "Blaze vám, chudí, neboť vaše je království Boží. [21] Blaze vám, kdo nyní hladovíte, neboť budete nasyceni. Blaze vám, kdo nyní pláčete, neboť se budete smát. [22] Blaze vám, když vás lidé budou nenávidět a když vás vyloučí, potupí a vymaže vaše jméno jako prokleté pro Syna člověka. [23] Veselte se v ten den a jásejte radostí; hle, máte hojnou odměnu v nebi. Vždyť právě tak jednali jejich otcové s proroky. [24] Ale běda vám, bohatým, vždyť vám se už potěšení dostalo. [25] Běda vám, kdo jste nyní nasyceni, neboť budete hladovět. Běda, kdo se nyní smějete, neboť budete plakat a naříkat. [26] Běda, když vás budou všichni lidé chválit; vždyť stejně se chovali jejich otcové k falešným prorokům. [27] Ale vám, kteří mě slyšíte, pravím: Milujte své nepřátele. Dobře čiňte těm, kteří vás nenávidí. [28] Žehnejte těm, kteří vás proklínají, modlete se za ty, kteří vám ubližují. [29] Tomu, kdo tě udeří do tváře, nastav i druhou, a bude-li ti brát plášť, nech mu i košili! [30] Každému, kdo tě prosí, dávej, a co ti někdo vezme, nepožaduj zpět. [31] Jak chcete, aby lidé jednali s vámi, jednejte i vy s nimi. [32] Jestliže milujete jen ty, kdo vás milují, můžete za to očekávat Boží uznání? Vždyť i hříšníci milují ty, kdo je milují. [33] Čiňte-li dobře těm, kdo vám dobře činí, můžete za to očekávat Boží uznání? Vždyť totéž činí i hříšníci. [34] Půjčujete-li těm, u nichž je naděje, že vám to vrátí, můžete za to očekávat Boží uznání? Vždyť i hříšníci půjčují hříšníkům, aby to zase dostali nazpátek. [35] Ale milujte své nepřátele; čiňte dobře, půjčujte a nic nečekejte zpět. A vaše odměna bude hojná: budete syny Nejvyššího, neboť on je dobrý k nevděčným i zlým. [36] Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec. [37] Nesuďte a nebudete souzeni; nezavrhněte, a nebudete zavrženi; odpouštějte a bude vám odpuštěno. [38] Dávejte a bude vám dáno; dobrá míra, natlačená, natřesená, vrchovatá vám bude dána do klína. Neboť jakou měrou měříte, takovou Bůh naměří vám." [39] Řekl jim také podobenství: "Může vést slepý slepého? Nepadnou oba do jámy? [40] Žák není nad učitele. Je-li zcela vyučen, bude jako jeho učitel. [41] Jak to, že vidíš třísku v oku svého bratra, ale trám ve vlastním oku nepozoruješ? [42] Jak můžeš říci svému bratru: "Bratře, dovol, ať ti vyjmu třísku, kterou máš v oku", a sám ve svém oku trám nevidíš? Pokrytče, nejprve vyjmi trám ze svého oka, a pak teprve prohlédneš, abys mohl vyjmout třísku z oka svého bratra. [43] Dobrý strom nedává špatné ovoce a špatný strom nedává dobré ovoce. [44] Každý strom se pozná po svém ovoci. Vždyť z trní nesklízejí fíky a z hloží hrozny. [45] Dobrý člověk z dobrého pokladu svého srdce vydává dobré a zlý ze zlého vydává zlé. Jeho ústa mluví, čím srdce přetéká. [46] Proč mne oslovujete "Pane, Pane", a nečinite, co říkám? [47] Víte, komu se podobá ten, kdo slyší tato má slova a plní je? [48] Je jako člověk, který stavěl dům: kopal, hloubil, až položil základy na skálu. Když přišla povodeň, přivalil se proud na ten dům, ale nemohl jím pohnout, protože byl dobře postaven. [49] Kdo však uslyšel má slova a nejednal podle nich, je jako člověk, který vystavěl dům na zemi bez základů. Když se na něj proud přivalil, hned se zřítíl; a zkáza toho domu byla veliká."